

introducet rex in cubiculum suum:
 q: earū specie cōcupiuit. **T**bi de ce-
 lesti cella vinaria promit et p̄mat
 vinū nouū: qd piter bibet et mon-
 strabit filiis hoīs. **E**t clausa ē ianua.
Que ianua: **I**lla q nūc patet venē
 tibi ab oriente et ab occidente ut re-
 cūbant cū abrahā ysaac et iacob in
 regno celozū. **I**lla q ait. **E**um q ve-
 nerit ad me non eiciam foras. **E**cce
 quō patet nūc: q tūc in eternū clau-
 detur. **V**eniūt homicide et admittū-
 tur: veniūt publicani et meretrices
 et recipiūtur: veniūt sodomite. mol-
 les. adulteri. fures. et quicūq hui⁹
 mōi: et patens eis ianua nō negat.
Multus est enī ad ignoscēdū p̄sta-
 bilis sup malicia qualēcūq et quā-
 tūcūq. **T**ūc aut qui dicit. clausa ē
 ianua. ianua pietatis et misericōdie xpī
 que nūc lacrimis gemitib⁹ suspiriis
 et p̄cib⁹ p̄mitētū facile patet. clau-
 sa est. **N**ull⁹ p̄mitētia. nullius ora-
 tio. nullius gemitus ampli⁹ admit-
 tetur. **C**lausā est illa ianua que aa-
 ron post ydolatriā recepit. que da-
 uid post adulteriū. post homicidiū
 admisit: que petrum post trimā ne-
 gatōnem: non solū nō repulit s̄ cla-
 ues suas ei obfūdādas tradidit. **V**i-
 gilare itaq quia nescitis diez neq
 horam: quia vigilātib⁹ et orantib⁹.
 non dormiētibus et pigritantib⁹ re-
 gnum celozū p̄stat: p dñm nostrū
 ihsū xp̄m cui est honor et gloria in
 secula seculozū. **A**men

Sermo in obitu hūberti monachi.

Hūbert⁹ famulus dñi mor-
 tu⁹ est: deuotus famul⁹. ser-
 uus fidelis. **T**ipivistiis quō
 nocte p̄terita in manus n̄ras exspi-
 ravit: tanq̄ vnus ex vermiculis ter-
 re. **P**er hoc tribuum fatigauit euz

mois. et demolita ē in fauces suas:
 ut satiaetur sanguine quē sitiuit.
Eya fecit qd potuit: occidit carnes
 et ecce recondita est in corde terre
Sperauit a nobis dulcē amicu p̄u-
 dentē siliariū: auxiliariū fortē. **N**ec
 mihi nec vob⁹ pepcit insatiabilis ho-
 micida: mihi min⁹. **S**iccine separas
 amara mois: **O** bestia crudel⁹ o ama-
 ritudō amarissima: o fetor et horor
 filiorū adam. **Q**uid fecisti? **O**ccidi-
 sti: possedisti. **S**ed quid? **C**arnē vti
 q solam. **A**nime enī nō habes quid
 facias. **V**olat ad creatorē suū. quē
 tam ardentē cōcupierat: tam forti-
 ter secuta fuerat omib⁹ diebus vi-
 te sue. **S**ed et ipm corpus qd vide-
 ris habere auferet a te. cū tu nouis-
 sima mimica destrueris et absorbe-
 beris in victoria. **R**eddes utiq red-
 des aliqñ corpus illud qd ab signū
 aduētus tui tantis hesternā die spu-
 tis et excreatomb⁹ ac multiplici for-
 diū squalore repleueras: letabūda
 et laudans. q et hunc tuis laqueis
 irretisses. **V**eniet vngentus p̄ris
 cum ptate magna et maiestate hū-
 bertum querere: et illud idē cada-
 uerofuz corpus sfigurare corpori
 claritatis sue. **T**u aut quid? **P**rofe-
 cto qd in iheremia scriptū est: et tū
 uissimo dierū stulta remanebis: et tū
 berto in eternū viuēte tu in p̄petuū
 morieris. **E**uomuit p̄p̄etam mari-
 na bestia quē deglutiēat: tu huber-
 tū reddes: quē videris tuo vastissi-
 mo ventre occlusisse. **D**e cetero f̄res
 facticiū vob⁹ s̄monē in omni forma
 s̄ctitatis iste dei fu⁹ exhibuit: quē
 et longū fecit et magnū. **L**ongū
 q̄tū ad lōgiquatē vie: magnū q̄tū
 ad vite subtilitatē. **N**ō oportet me
 apli⁹ apire os meū. si bñ retinuisse
 s̄monē e⁹: si vñs illū cōdib⁹ ip̄misti.

Quinquaginta annos et eo amplius
vixit in seruitio illius cui seruire
regitare est: quia a puerilibus annis lo-
catus est in sacramento dei. Nobiscum
triginta annis ab ipso pene princí-
pio monasterij huius uersatus est:
non solum sine querela. sed et cum gratia cu-
ius ex hoc memoria in benedictione
erit nobis: et generatio in que uetu-
ra est. Sic uero aduenit pegrinus per-
transit uiam et uitam istam: quantum minis po-
tuit de mundi rebus accipiens. ut po-
te scies quia non erat de hoc mundo.
Non habebat hic manentem ciuita-
tem sic nec patres sui: sed in anterio-
ra extensus sequebatur ad palmam superne
uocationis. Nihil habet mundus quod
iure clamer in eo: uel de eo: quia nec mun-
dus ei placuit: nec ipse mundo. Quam-
tum parcius potuit de substantia eius
accepit: et minus accepisset: si non obe-
dientia coegisset. Victum et vestitum
habens in otentus fuit: non ad super-
fluitatem sed ad necessitatem: inquit ipse
quod necessitate superfluitatem esse sepius
causabat. Ante hos paucos dies si
boni memini dum colloqueremur ad inui-
cem dicebat se monasterij huius pre-
bendariu esse: et nullius tanquam uerili-
tatis hominem pasci in domo dei. Erat
enim uere mitis et humilis corde: et
cum ceteris floretet et rutibus. gratia tamen
mansuetudinis specialiter obtinebat.
Ideo se amabilem et affabilem omnibus
exhibebat: sic erat amabilis ualde.
Veruntamen in his omnibus quod circumsus
fuerit os eius et lingua: omnes uos ple-
nissime cognouistis: qui tam diu ui-
distis eius uersatorem et sermonem eius au-
distis. Quis unquam ex ore eius sonus
delectationis: uel scurritatis:
sermonis gressu: inuidie uoce audiuit?
Quis eum uel alios iudicantem uel ius-
dicanti offendentem aliquando deprehendit?
Quis eum loquentem inania audiret?

tuit: imo quis non ab eo timuit si ta-
lia forte loqueretur audiri? Mirum
solicite custodiebat uias suas ut non
delinqueret in lingua sua: sciens quia
qui in uerbo non offendit. hic perfectus
est uir. Longe a te humerice uel il-
lud euangelicum: uel uobis qui ridetis
nunc quando flebitis. Numquid aliquis uirum
eum ridentem et in multis ridentes
inuenit? Serenabat quod uultum suum.
affluentium gratia. ne fieret onerosus:
sed risum integrum si bene recolitis non
admisit. Porro quantum feruoris in ope-
re dei diebus et noctibus fuerit non so-
lum uidistis sed etiam ammirati estis us-
que ad diem mortis sue. Cum enim fere-
iam ad decrepitam puemisset et a-
tem. propter incommoda senectutis etiam
rot et ratis infirmitatibus quas mul-
ti uirum non ignorant lassat. atque quassa-
tus erat tamen ut dixi animus uictor anno-
rum. et cedere nesciens infirmitati. De-
nique in frigoribus et caloribus per mon-
tes et ualles ascendens et descendens
iuuenum laborem persequere: ita ut
ammirationem esset omnibus et stuporem.
Si eum quandoque propter multitudinem ne-
gociorum consilij gratia retinuisse: tri-
stis pleuerabat et nubilus donec re-
stro consilio rediret. Rarissime un-
quam sollemnibus uigilijs quas non raro an-
ticipabat rarissime certis horis psal-
lenti choro. inuentus est defuisse: nec
nisi ea necessitate ut ex instanti re-
spōsi mortis habens infirmitas se-
queretur. Porro in refectorio uix com-
muni uictus cibis. si quod forte aliud
apponeretur. aut non accipiebat. aut
tam moleste accipiebat: ut super hoc
uniuersitatem nostram sepius molestaret.
Decreuerat aquam bibere sepius: si non
totis uiribus restitisset. Vinum
si quandoque bibere cogeretur erat
vinum colore potius quam sapore:
atque illud aquis minimis obzuebat.

Vix vnq̃ obedientia compelleſſite
infirmiſſimorum introiuit vix cū intraret
teneri potuit. **F**ateor min⁹ obediēſi
hac pte. q̃ auētat̃ ſue mole me p̃
meret. **L**audabo euz in ſ̃ nō laudo:
q̃ ſic vob̃ ſcitis nō parū in huiusmo
di p̃ſtitit obſtinat⁹. **C**redo q̃ ſi q̃d
triste ſenſit ppter hoc ſenſit. q̃ min⁹
nobis cōſentit de neceſſitate corpis
ſui. **S**ed qualis erat in oſilijs. **P**u
rus vtq̃ et diſcretus: q̃d ego t̃to
melius noui: quāto ſepi⁹ tetigi p̃
ctus eius. **N**ō ſolū aut noui hoc: no
uit et vniuerſitas ṽra. **N**uis deniq̃
multitudinē vel magnitudinē tēp
tatōnū p̃cuſſus. nō audiuit ab ore ei
us et radicē tēptatōnis et curatio
nis remediū. **I**ta enim p̃currebat
oēs angulos oſcie infirmantis vt
credere poſſit q̃ oſitebat eum vidiſ
ſe oia. oib⁹ inſuiſſe. **Q**uāte aut ca
ritatis erat. **S**ic ſe induerat viſcera
pietatis ut oēs excuſaret. p̃ oib⁹
interceteret. ne ſciētib⁹ illis p̃ q̃bus
loq̃bat: nō p̃ſonarū acceptor. ſ̃ ne
ceſſitatū. **E**rat ergo hūilis corde.
dulcis ſmone. ſtrenuus ope. feruens
caritate: in cōmiſſo fidelis: in cōſilio
circūſpectus et prudēs. **C**ōpoſitus
erat ſup̃ oēs hoies quos viderim in
diebus iſtis. vnus et idem perſeuer
r̃as oīni tpe et oīni hora. **P**lane i ſe
mitis dñi iſu poſuit veſtigia: nec re
traxit p̃dē donec curſū itineris cō
ſūmaret. **I**lle fuit pauper: pauper
etiam iſte fuit. **V**ixit ille in labo
ribus: et hic in laboribus multis.
Crucifixus eſt ille: et iſte multis et
magnis crucibus affixus ſtigma
ta iſu tulit in corpe ſuo. adimplēs
ea q̃ deſerāt paſſionū xp̃i etiā in car
ne ſua. **R**efurrexit ille: iſte reſurget.
Ille aſcēdit in celū: et iſte creditur
aſcēſur⁹. **A**ſcēſur⁹ plāe cū rex gl̃e

ppter nos deſcēdet ſic pri⁹ aſcēda
rat: vt notā faciat potētā ſuam: cū
nō minoris excellētie ſit deſcendere
p̃ aera: q̃ p̃ aere⁹ aſcēdiſſe. **S**ic es
nim olim angeli p̃dixerunt: q̃ hic
iſus qui aſſūptus eſt a vobis in ce
lū ſic veniet quē admodū vidiſtis eū
eūtem in celū. **N**e laudaueris homi
nē invita ſua dicit ſc̃ptura. p̃ eo q̃
nō eſt ſecura laudatō. niſi poſt mor
tem. **H**oc et ego in eo ſtudioſe ſer
uauī: qui vob̃ adiuueret in homi nō
aperui os meū: ne forte poſſem⁹ vel
ego adulatōnis notā. vel ille culpā
incurē vanitatis. **E**x iſ ſane neutū
iam t̃metur: nec ego eum vido. et
ille forſitan me non audit. **S**ed et ſi
audiat nō mouē hōim verbis: for
tius inſerēs atq̃ felicitis verbo dei
Nihil p̃ficiet inimicus in eo: et vani
tatis ſuggeſtor nō apponet nocere
ei. **E**cce iaz corā te ē p̃at̃ dulciſſime
fons ille puritatis quē t̃to ardore
animi ſitiebas. ecce immerſus es in
illū diuine pietatis abiffum. cui⁹ me
moriam abūdātie ſuauiſſimae taz de
uote eructare ſolebas. **Q**uis enī t̃a
teuotus p̃dicator pietatis diuine.
q̃s hūane puritatis cōmēdator taz
ſtudioſus: quis vtriuſq̃ rei taz affe
ctuoſus amator erat. **A**ut cui aliq̃n
quinq̃ vba locutus es in q̃bus nō ve
ra puritas reſonaret: in q̃bus non
ſacta pietas audiretur. **N**ō ego ſu
per te doleo. cui deſide riū aie tue tri
buit de⁹: mihi poti⁹ ademptū doleo
fidele oſiliū. auxiliū gr̃ate. virū vna
nimē hōiem ſc̃dm cor meuz. **I**n me
hec oia mala ceciderūt: in me trāſie
rūt ire tue dñe iſeſu: et terrores tui
cōturbauerūt me. **E**longaſti a me
amicū et p̃ximū: et notos meos a mi
ſeria exēbēs: me in miſerijs reliq̃ſti
Abſtulifti michi germanos carne

germaniores spū: zintus negocijs.
et in secularibz scdm te sapiētes. Su-
tulisti hinc alios atqz alios. q on⁹
meum portabāt: onus grāde quod
mibi imposuisti. **V**n⁹ mibi ape so-
lus hūbertus superat tātis necessā-
rijs meis. eo suauior amicus. quod an-
tiquior: et hūc tulisti qm tuus erat.
Ego solus ad verbera relinquo: .
ego maior in singulis: et oēs fluct⁹
tuos inuixisti sup me. **V**tmā quez
flagellas occidas semel: et nō mise-
rū hominē tot et tātis mortibz ser-
ues. **V**erū nō cōtrabico sermoni-
bus sacti: s; qui cepit ipse me conte-
rat: et hoc mibi cōsolatio fit. vt affli-
gens dolore nō parcat. **E**go in fla-
gella patus sū: si forte pi⁹ pas in be-
neficia flagella cōmutet: vñ et ver-
ba nō murmure plena sūt s; dolore.
Non ploro hūbertū: neqz eni ille
plorābus est: qui vocatus est ad mē
sam diuitis: s; sup me et sup vos plo-
ro: sup omū istā: sup ceteros frēs
nros. qui oēs ab eius ore cōsiliū ex-
spectabāt. **S**ic et saluator crucē suā.
tanq; latro suū laqueū portās. cum
mulieres q cū a galilea secute fue-
rāt sup se lamētātes respiceret. cō-
uersus ab eas dixit. **F**ilie iherl'm no-
lite flere sup me: s; sup vos ipas fle-
te: et sup filios vros. **E**tenī ea que
de me sūt finē habent. **Q**ue videtis
mibi pparari tpalia sūt: q non vides
tis eterna. **S**i tpalia sūt. trāitoria
sūt: si trāitoria sūt et mortalia sūt:
et trāitoribz vel moriēdi argumētū.
hoc solū est. qz videri possunt. **T**em-
poralia q in hūberti morte aspexi-
mus: s; iā obtinet gaudiū et leticiāz
in ppetuas cēnitates. **N**on est ergo
lugēdus nobis: cui nec luct⁹ nec do-
lor est. **S**ed nec p nobis quibus ille
sublatus est murmurādum: magis

gratias agamus q tam diu cōces-
sus est nobis. **S**iquidē ut ego arbi-
tror decemū iam decursus est. q nō
vixit nisi nobis et p nobis: atqz hic
timor meus. ne ideo trāslat⁹ sit. qz
nō eramus iam digni cōsortio illius.
Quis scit tñ si idcirco sublatus fue-
rit vt nos suis intercessionibz pte-
gat apud p̄mēs. **V**tmā ita sit. **S**i
eni tante caritatis erat dū esset no-
biscū. vt oīa q ad corpeaz necessita-
tem spectāt libēt⁹ mibi q sibi cede-
ret: q̄tomagis nūc cū illi sūme cari-
tati q deus ē mizeret. maiore habet
in me grām et caritatē. **S**ed forli-
tan nūc de me et de ouersatōe mea
pleni⁹ nouit veritatem: nec cōpati-
tur vt solebat: s; vt vereor indigna-
tur. **Q**uod si etiā ppter peccata no-
stra abstulit eū de⁹. vt idē ipse ob-
timeat. ut nobis h; ipm misericōditer re-
laxet p̄cem: ne penā sup penā susti-
neamus. **D**e reliquo frēs dico vobz.
si se q̄remini inuestigia ei⁹. nō tā facie-
le in vanis cogitationibz et ociosis
f̄monibz in iocis et scurrilitatibz la-
beremini: qz in his multū p̄bitis et
de vita v̄ra et de tpe v̄ro. **V**olat ir-
reuocabile tpus: et dū creditis vs-
cauere penā istā mimā: iurrētis am-
pliorē. **I**llud eni scitote: qz p⁹ hāc
vitā in purgabilibz locis cētuplici-
ter q fuerint hic neglecta reddē-
tur usqz ad nouissimū q̄dratē. **S**cio
ego qz dux ē hōi dissolutio. apphē-
dē disciplinā. et hōi filētū pati. va-
gari solito stabilē pmanere: s; du-
ri⁹ et multo duri⁹ erit futuras illas
molestias tolerare. **E**t hō iste qui
hic sepultus ē. multa in principio fi-
cut ipse cognoui super huiusmodi
temperamenta sustinuit: s; cū mul-
to luctamine pugnavit et vicit. **E**t
sicut tunc ei durum erat pugnam

In temptatōibz sustinere: sic ei nio
to durius esset ad illas ineptias re
uolare: qz tona osuetudo puenerat
In naturaz. **E**xercete vob in doctri
na ista. et attendite formā illā quā
vidistis in eo et audistis: vt ab euz
pueniat ad quē ipse puenit qui est
benedictus in secula.

In dedicatōe ecclesie sermo. j.

Hestiuitas hodierna ffit tā
to nobis debet esse deuoti
or: qm familiarior ē. **N**ā ce
teras qdē sactoz solēmitates cum
ecclis alijs habemus cōmunes: hēc
vero sic nobis est ppria: ut necesse
fit vel a nobis eā vel a nemine cele
brari. **N**ostra est. qz de ecclesia no
stra: magis aut nra: qz de nobis ip
sis. **M**iramini forsitan et erubescitis
celebrari festa de vobis: s; nolite fie
ri sic equ9 et mulus: qbus nō est in
tellectus. **Q**uid enī lapides isti po
tuerūt sactitatis habere: ut eorum
solēnia celebremus. **D**abēt vtiqz sā
ctitatē: s; ppter corpa vra. **A**n ve
ro corpa vra sancta esse quis dus
bitet: q templum sancti spūs sūt vt
sciat vnusquisqz possidere vas suum
In sactificatōe. **I**taqz sacti sūt aie
ppter inhabitatē spūs dei in vobis:
sacta sūt corpa ppter aias: sancta ē
etiā ppter corpa dom9. **A**dhuc cer
te corruptibili tenebat in carne et
in corpe peccati: in quo et s;ue abs
ulterij crimē admisit: illius aia q di
cebat. **C**ustodi animā meā qm san
ctus sum. **M**irabilis plane de9 in sā
ctis suis: nō modo in celestibz: s; eti
am in terrenis. **V**trobiz sactos ha
bet. et in vtrisqz mirabilis est: illos
qdē beatificās. istos sactificās. **A**n
expimētū queritis eius de qua loq
mur sanctitatis: et sanctoz vobis

istorū mirabilia desideratis ostēdis
Multi certe ex vobis a peccatis et
vicijs in qbus cōputruerunt tanq
iumēta in stercore suo exire virilic.
et quotidie impugnātibz eis potē
resistūt: iuxta apostolū q de sanctis
loquēs vtiqz qualuerūt inqte de in
firmitate: Fortes facti sūt in bello.
Quid mirabili9 qm is q pri9 vix per
bibuū poterat a cōmessatōibz et
ebrietatibz a cubilibz et ipudicijs
ceterisqz similibz et dissimilibz vicijs
cōtinere: nūc ab eis continet multis
annis. tota vtiqz vita suas. **M**as
ius miraculum qm tot iuuenes. tot
adolescētes. tot nobiles. vniuersi de
niqz quos hic video. velut in carce
re aperto tenētur sine vinculis. solo
dei timore cōfixi: q in tanta pseue
rāt afflictōe permitēte vltra vtutē
hūanā. supra naturā. ostra osuetu
dinē. **I**pi credo videtis quāta iam
possemus inuenire miracula: si per
scrutari singillatim liceret singlo
rum exitū de egipto. et deserti viā:
id est abrenūciatōem seculi: introi
tum monasterij: in monasterio con
uersatōnem. **Q**uid vero sūt hēc. nisi
manifesta inhabitātis in vobis spi
ritus sancti argumētas. **N**ā habita
re in corpe aiaz pbat vitales mot9
corpis: habitare in aia spūm pbat vi
ta spiritualis. **I**llud ex visu et auditu
dimoscit: illud ex caritate et hūilita
te ceterisqz vtutibz. **V**ra ē igit fra
tre: carissimi. vra est hodierna fe
stiuitas: vos dedicati estis domio:
vos elegit et assumpsit in proprios
Tibi inquit propheta derelictus ē
pauper: orphano tu eris adiutor.
Quam bene commutastis dilectissi
mi quicquid habere potuistis in se
culo: quādo nūc relinqndo ea. ppri
esse meruistis auctoris seculi: et euz